

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی روش های تدریس بر جرات ورزی و باورهای انگیزشی در دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر کرمان

محل انتشار:

همایش ملی مطالعات برنامه درسی در هزاره سوم (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سیدرضا کارآموزیان - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

حسین شاه حیدری - کارشناس علوم تربیتی. معلم دبستان

خلاصه مقاله:

این تحقیق با هدف بررسی اثربخشی روش های تدریس بر جرات ورزی و باورهای انگیزشی در دانش آموزان پسر مقطع ابتدایی شهر کرمان در سال ۱۳۹۹ انجام شد. روش تحقیق نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بوده است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان پسر ابتدایی شهر کرمان در سال ۱۳۹۹ می باشد که تعداد آنها ۵۳۵۳ نفر است. نمونه پژوهش حاضر حدود ۲۰۰ نفر از دانش آموزان که براساس ملاک های ورودی به مداخله به صورت تصادفی به چهار گروه آزمایش (سه گروه آزمایش) و (یک گروه) کنترل تقسیم شدند (هر گروه ۵۰ نفر). گروه آزمایش تحت مداخله روش های تدریس (بارش مغزی، نقش مفهومی و مشارکتی) در ۱۰ جلسه ۹۰ دقیقه ای (هفته ای دوبار) قرار گرفتند و گروه کنترل مداخله را دریافت نکردند. ابزار پژوهش پرسش نامه جرات ورزی گمبریل و ریچی (۱۹۷۵)، پرسشنامه باورهای انگیزشی پنتریچ و همکاران (۱۹۹۱) بودند. یافته ها با استفاده از تحلیل کوواریانس نشان داد که در هر سه گروه آزمایش افزایش میانگین نمرات جراتورزی و باورهای انگیزشی در مقایسه با گروه کنترل پس از اجرای هر یک از روشهای آموزشی بوده و با توجه به اینکه در متغیر جرات ورزی و باورهای انگیزشی نمرات بالاتر نشان دهنده سطح بهتر جراتورزی و انگیزش دانش آموزان است؛ بنابراین میتوان گفت روشهای تدریس بر دانش آموزان ابتدایی اثرات مثبتی داشته است. با توجه به میزان افزایش رخ داده در هر روش تدریس میتوان گفت در روش تدریس مشارکتی نسبت به سایر روشهای مورد تدریس، پیشرفت بیشتری در دانش آموزان پایه ششم ابتدایی بوده است.

کلمات کلیدی:

روش تدریس بارش مغزی، روش تدریس نقش مفهومی، روش تدریس مشارکتی، جرات ورزی، باورهای انگیزشی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317779>

